

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2017 — Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri) mod Nachalnik na Mitnitsa Burgas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-224/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — ekstern forsendelse — godstransport på grundlag af et TIR-carnet — artikel 267 TEUF — Domstolens kompetence til at fortolke TIR-konventionens artikel 8 og 11 — manglende afslutning af TIR-transaktionen — den garanterende organisations hæftelse — TIR-konventionens artikel 8, stk. 7 — forpligtelse til så vidt muligt at forlange indfrielse hos den (eller de) direkte ansvarlige person(er), før der rettes krav mod den garanterende organisation — forklarende bemærkninger bilagt TIR-konventionen — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 457, stk. 2. — EF-toldkodeksen — artikel 203 og 213 — personer, der har erhvervet eller opbevaret varerne, idet de vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de var blevet unddraget toldtilsyn)

(2018/C 022/09)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Burgas

Konklusion

- 1) Domstolen har kompetence til at træffe en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af artikel 8 og 11 i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, der blev undertegnet i Genève den 14. november 1975 og godkendt på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2112/78 af 25. juli 1978, som ændret og offentliggjort i konsolideret form ved Rådets afgørelse 2009/477/EF af 28. maj 2009.
- 2) Artikel 8, stk. 7, i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, der blev godkendt på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne ved forordning nr. 2112/78, som ændret og offentliggjort i konsolideret form ved Rådets afgørelse 2009/477, skal fortolkes således, at toldmyndighederne i en situation som den i hovedsagen omhandlede har opfyldt deres forpligtelse i medfør af denne bestemmelse til så vidt muligt at forlange indfrielse af de pågældende indførselstold- og afgiftsbeløb hos indehaveren af TIR-carnetet i dennes egenskab af direkte ansvarlig person herfor, før der rettes krav mod den garanterende organisation.
- 3) Artikel 203, stk. 3, tredje led, og artikel 213 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at den omstændighed, at en modtager har erhvervet eller opbevaret varer, om hvilke han vidste, at de var transporteret på grundlag af et TIR-carnet, og den omstændighed, at det ikke er konstateret, at disse varer er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet og angivet til dette, ikke i sig selv er tilstrækkelige til at antage, at en sådan modtager vidste eller med rimelighed burde have vidst, at varerne var blevet unddraget toldtilsyn i den første af disse bestemmelsers forstand, således at den pågældende skal anses for solidarisk hæftende for toldskylden i henhold til den anden af disse bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.